

PEARLS OF ARMENIAN HERITAGE

Ո՞վ էին Մեր Սուրբ Թարգմանիչները

Ագաթանգեղոս կը գրէ իր "Պատմութիւն"ը,
ծաղկող Վարդան քահանայ
Մատենադարան, Երեւան, Ձեռագիր 1920

Անցեալ շաբաթ օրը, հոկտեմբեր 12-ին, Հայ Եկեղեցոյ սուրբերէն մեր Թարգմանիչներուն յիշատակը տօնեցինք: Անունով կը յիշուին Սահակ Պարթեւ, Մեսրոպ Մաշտոց, Եղիշէ Վարդապետ, Մովսէս Խորենացի, Դաւիթ Անյաղթ, Գրիգոր Նարեկացի, Ներսէս Ընորհալի, բայց մեր Թարգմանիչներու խումբը կ'ընգրկէ նաեւ հոյլ մը քաջավարժ մեծերու, որոնք առօրեայ պաշտամունքները-որ կը կատարուէին ասորերէն, արամայերէն, կամ յունարէն լեզուներով-կը թարգմանէին հայերէնի, որպէսզի հաւատացեալները կարենային մասնակցիլ հոգեւոր ծաշակումին:

Արդարեւ, Սուրբ Ներսէս Պարթեւ Հայրապետը ծիշտ այս նպատակով հաստատեց Աշտիշատի ժողովին հեղինակութեամբ ասորերէնէ եւ յունարէնէ թարգմանիչներ պատրաստելու յատուկ դպրոցներ (Փաստոս Դ,4), եւ այս դպրոցներու շնորհիւ Մեսրոպ Մաշտոցի հնարած այբուբենը մեծ արագութեամբ կիրարկուեցաւ ամբողջ Հայաստանի տարածքին:

Հինգերորդ դարու Թարգմանիչներու այս հրաշալի հոյլին կը պարտինք հայերէնի թարգմանութիւնը մինչեւ այն ատեն քրիստոնէական գրականութեան գրեթէ ամբողջութեան, որով անոնք Հայոց հումանիստ ինքնութիւնը յղացան եւ անոր ծնունդ տուին, Առաքեալներուն օրինակով շնորհքի անսպառ հոգին էացնելով մեր ազգին մէջ (տօնին "Օրհնութիւն" շարական):

Անոնց կատարած գործը ոչ մէկ ժողովուրդի մշակութային իրականութեան մէջ օրինակ ունի. անոնց թարգմանութիւնները ոչ միայն անզուգական

հաւատարմութեամբ տուին բնագիր հեղինակներուն միտքերը, այլ գերազանցեցին նոյնիսկ բնագիրներուն արտայայտչական հզօրութիւնը՝ հայերէն լեզուին դիւցազնական վեհութեան բարձրացնելով յունարէն եւ ասորերէն լեզուներուն հնչիւնական կոշտ խոշորութիւնը:

Այս տօնին առիթով կը յիշենք մեր հայրերուն մեզի թողած անգին ժառանգութիւնը, եւ գոհութեան մեր աղօթքը կը բարձրացնենք Աստուծոյ որ կեանքի խօսքերը հայերէնով ձայնելու հրաշալի բարիքը տուաւ մեզի: